

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 42905

гр. София, 21.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
закрито заседание на 21.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **13041** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Л. А., гражданка на К., срещу Решение № 5445/20.11.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Към жалбата е приложена молба от оспорващия, с която е поискано предоставяне на правна помощ по реда на чл. 25 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, във вр. чл. 23, ал.2 от ЗПП.

По молбата за предоставяне на правна помощ:

Съдът приема, че искането е за предоставяне на правна помощ по чл. 21, т.2 от ЗПП- процесуално представителство, доколкото от данните по делото се установява, че на жалбоподателя е предоставена правна помощ по смисъла на чл. 23 от ЗУБ, за изготвянето на жалбата и молбите към нея и надлежно окомплектоване на доказателства и направените доказателствени искания. В този смисъл е изпълнено задължението по чл. 23, ал.2 и ал.3 от ЗУБ, във вр. чл. 20 от ЗУБ, като за произнасяне по същество на искането в съдебното производство, е ирелевантно от кого е предоставена правната помощ по смисъла на чл. 23, ал.1 от ЗУБ. Жалбоподателят не е лице по смисъла на чл.25 от ЗУБ, поради което и предоставянето на правна помощ не е задължително, а подлежи на преценка от решаващия съд.

По отношение на искането по чл. 21, т. 2 от ЗПП за предоставяне на правна помощ, изразяваща се в процесуално представителство по делото, съдът намира, че същата следва да се остави без уважение. Видно от очертания в жалбата предмет и предвид това, че в настоящото производство действа служебното начало и съдът служебно следва да събере и да укаже възможността на страните за представяне на всички относими по делото доказателства, от които да направи изводите си по прилагането на закона, в случая интересът на оспорващия и на правосъдието не налага наличието на пълномощник- процесуален представител, поради което и не са налице предпоставките по чл. 23, ал.2 от ЗПП. В случая искането е аргументирано с липсата на средства за заплащането на адвокат за осъществяване на процесуално представителство в хода на

надлежно образувано съдебно производство, при депозирана допустима, редовна и достатъчно ясна жалба. Същевременно съдът намира, че е налице и хипотезата на чл. 24, т. 1 от ЗПП, а именно: предоставянето на правната помощ е неоправдано от гледна точка на ползата, която би донесла на жалбоподателя. Това е така, защото депозираната жалба е допустима, редовна, ясна и с конкретни доказателствени искания. Същевременно жалбоподателят има право да се яви лично в съдебно заседание, за което ще бъде задължен от съда, с оглед факта, че същия многократно не е намиран на посочения адрес за призоваване, както и ще му бъде осигурен превод на език, който разбира, с което се гарантират изцяло правата му по чл.20 и сл. от ЗУБ. По делото е депозирана административната преписка в цялост и не са направени доказателствени искания, които да са от правна и фактическа сложност, обосноваващи необходимостта от процесуално представителство. Въз основа на изложените правни и фактически мотиви, съдът следва да остави Молбата за предоставяне на правна помощ по реда на чл. 25 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, във вр. чл. 23, ал.2 от ЗПП, като недоказана и неоснователна-без уважение.

След като се запозна с писмените доказателства по делото и установи, че жалбата е процесуално допустима и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК, и на основание чл. 154 и чл. 157 ал.1 АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молбата на А. Л. А., гражданка на К., за предоставяне на правна помощ по реда на чл. 25 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, във вр. чл. 23, ал.2 от ЗПП.

Определението, в частта по т.1, с която е оставена без уважение молбата на оспорващия за правна помощ подлежи на обжалване, в 7-дневен срок от връчването му, с частна жалба пред Върховния административен съд.

2. НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 25.03.2026 г. от 14.15 часа.

3. КОНСТИТУИРА като страни в производството:

Жалбоподател: А. Л. А., гражданка на К.- с посочен в жалбата-Съдебен адрес за призоваване.

Ответник: Председателя на Държавна агенция за бежанците.

4. ЗАДЪЛЖАВА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ-да се яви лично в открито съдебно заседание, както и да носи документ за самоличност/регистрационна карта, която съдържа снимка или друг валиден документ, съдържаща снимка, позволяваща идентификация на лицето от съда.

5. ДА СЕ ПРИЗОВЕ преводач от английски език.

6. УКАЗВА на жалбоподателя, на основание чл. 154 от ГПК вр. чл. 144 АПК, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от значение за делото.

7. УКАЗВА на ответника, на основание чл. 170, ал. 1 АПК, че носи доказателствената тежест относно съществуването на обстоятелствата и фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания по издаването му.

8. ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото за насроченото открито съдебно заседание.

Препис от определението да се връчи на страните и СГП, заедно с призовката.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, освен в частта по т.1, с която е оставена без уважение молбата на оспорващия за правна помощ, не подлежи на обжалване.

Съдия:

